

ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ У СФЕРІ ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Наукові праці МАУП, 2015, вип. 44(1), с. 100–107

Актуальність застосування інноваційних автоматизованих технологій в діяльності ОВС у забезпеченні реалізації організаційно-правових засад охоронної діяльності очевидна, так як інформаційні ресурси стають основним національним багатством, а ефективність їх експлуатації у більшому ступені визначають економічну міць країни в цілому.

Застосування інноваційних автоматизованих технологій в діяльності ОВС у забезпеченні реалізації організаційно-правових засад охоронної діяльності на сьогодні доволі актуально. За оцінками фахівців, “на початку цього сторіччя інформаційні ресурси стануть основним національним багатством, а ефективність їх ... експлуатації в усе більшому ступені буде визначати економічну міць країни в цілому” [1, 7].

Для вироблення науково обґрунтованого підходу до формування інформаційного забезпечення ОВС у процесі реалізації владних повноважень при здійсненні охоронної діяльності потрібно дослідити структуру необхідної інформації, процес її формування, форми надання та інформаційний зв'язок між суб'єктом управління та його об'єктом.

Перший досвід використання правоохоронними органами засобів обчислювальної техніки в Україні (СРСР) належить до середини 60-х років ХХ ст. Вона застосовувалася для ведення криміналістичних обліків, обробки статистичної інформації про діяльність правоохоронних органів, а також для контролю за реєстрацією та розглядом заяв і повідомлень про злочини [2, 131–132].

Дослідження, присвячені правовому регулюванню, яке здійснювалося в межах організаційно-правових засад показують, що складні соціальні процеси повинні регулюватися в

межах комплексного правового інституту [3, 112–113]. До нього варто віднести і адміністративно-правовий контроль за охоронною діяльністю, який також, будучи комплексним, містить у собі сукупність різного виду організаційно-правових засад, а саме:

- організації діяльності по контролю за охоронною діяльністю;
- організації діяльності по ліцензуванню у сфері охоронної діяльності;
- внутрішньоорганізаційної діяльності у сфері охоронної діяльності;
- зовнішньоорганізаційної діяльності у сфері охоронної діяльності;
- функціонування діяльності підконтрольних об'єктів (фізичних і юридичних осіб) і ряд інших.

При цьому варто підкреслити, що всі перераховані види організаційно-правових засад також є комплексними. Наприклад, правове регулювання охоронної діяльності ОВС по контролю за охоронною діяльністю складається:

- а) з організаційно-правових засад, що встановлюють порядок їх діяльності;
- б) з організаційно-правових засад взаємодії з іншими органами виконавчої влади;
- в) з організаційно-правових засад, що регулюють правовідносини з приводу реалізації режимних правил, функціонування організаційно-правових гарантій тощо.

Інформаційне забезпечення діяльності ОВС, яке необхідне для реалізації організаційно-правових засад охоронної діяльності, має два аспекти. З одного боку, воно є однією з гарантій функціонування зазначених організаційно-правових засад. З другого боку, сама діяльність з інформаційного забезпечення ОВС також повинна регулюватися відповідними організаційно-правовими засадами, яким притаманні режимні правила та організаційно-правові гарантії.

Для того щоб визначити вимоги до автоматизованих інформаційних технологій, які будуть застосовуватися в реалізації організаційно-правових засад по контролю за охоронною діяльністю необхідно сформулювати конкретні завдання, які з їх допомогою можуть бути вирішені.

Процес реалізації таких завдань характеризується двома аспектами: з одного боку повинні вирішуватися питання відповідного інформаційного забезпечення ОВС, а з другого, має бути вирішена проблема побудови юридичної конструкції правового регулювання інформаційного забезпечення функціонування ОВС.

Перший аспект зумовлений більшою кількістю об'єктів адміністративно-правового регулювання. Тому управлінська діяльність по забезпеченню реалізації організаційно-правових засад охоронної діяльності неможлива без застосування автоматизованих інформаційних технологій. Наявність другого аспекту відображає режимну природу правовідносин у сфері контролю за охоронною діяльністю.

Для вироблення правильного підходу до формування інформаційного забезпечення ОВС варто також враховувати структуру інформації, процес її формування, форми її надання, зв'язок суб'єкта з об'єктом управління.

Відомо, що інформація складається з повідомлень. Повідомлення — це форма подання інформації. Вони (повідомлення) можуть бути у вигляді мови або тексту, графіків і таблиць тощо. Осіб, зацікавлених в отриманні повідомлень, прийнято називати споживачами інформації. Повідомлення цілеспрямовано передаються від джерела (творця) ін-

формації до споживача через інформаційні комунікації [4, 9].

Соціальна інформація (у тому числі, як і будь-яка інша) не може існувати сама по собі. Завжди існують джерело (об'єкт) інформації, споживач інформації (інформаційний суб'єкт), а також взаємозв'язок між суб'єктом і об'єктом інформації. Соціальна інформація відображає процеси, що відбуваються в суспільстві. Тому отримання об'єктивної інформації є обов'язковою умовою для публічного адміністрування в суспільстві, у тому числі й для управління у сфері охоронної діяльності.

Інформація служить засобами регуляції та саморегуляції поведінки людей. Щодо процесу публічного адміністрування, то він взагалі неможливий без інформації, яка органічно пов'язана з інформаційними потоками. За допомогою відбору належної інформації, яка відображає основні параметри функціонування соціальної системи, здійснюється сам процес публічного адміністрування в суспільстві. Соціальна інформація також виконує функції зворотного зв'язку суб'єкта публічного адміністрування з його об'єктом.

Не усі форми подання інформації можуть бути включені до правовідносин як об'єкт. У переважній більшості випадків виникає необхідність у її свого роду “матеріалізації” або, говорячи інакше, об'єктивуванні. Під останнім розуміється фіксація відомостей на матеріальних носіях у доступній для сприйняття людиною формі із вказівкою на джерело одержання.

Інформаційне забезпечення ОВС характеризується сукупністю даних, які адекватно відображають процес управління підлеглими підрозділами. Зміст процесу публічного адміністрування, а також структура функцій ОВС, які їх виконують, обумовлюють вид системи інформаційного забезпечення та висувають вимоги до кількості і сутності даних та форми їх подання.

Аналіз сучасного стану інформаційного забезпечення ОВС у сфері охоронної діяльності дає змогу виділити наступні недоліки, які безпосередньо впливають на ефективність контролю за суб'єктами охоронної діяльності:

- низька швидкість обробки даних призводить до того, що відстеження змін в поточній ситуації відбувається із запізненням і, зазвичай, має місце запізнення у прийнятті рішень;
- неможливість повного задоволення постійно зростаючих потреб в інформації за рахунок зростання чисельності посадових осіб ОВС;
- недостатні можливості традиційних засобів автоматизації швидко здійснювати вибірку необхідної частини не структуризованої інформації;
- ускладнення управлінської діяльності керівників (начальників) всіх ступенів через перевантаження їх зайвою інформацією, невідповідною колу завдань у сфері охоронної діяльності;
- багаторазове невиправдане дублювання обробки тих самих даних, роздробленість та роз'єднаність інформації [5, 78–79].

Слід зазначити, що у процесі функціонування ОВС у ньому циркулює інформація різного роду з безмежного кола джерел. Для забезпечення ефективної діяльності ОВС уся інформація, що надходить, має класифікуватися та відпрацьовуватися. Саме з урахуванням її обробки повинно бути прийняте рішення відповідно до чинного законодавства. Класифікація інформації повинна відбуватися відповідно до функціонально-структурної організації діяльності ОВС [6, 13–15].

Використання засобів обчислювальної техніки для обробки інформації дає можливість не тільки скорочувати час для пошуку необхідних відомостей, але й проводити розрахунки відносних показників (рівня злочинності, навантаження, географії правопорушень та ін.), а також поліпшити контроль за виконанням управлінських рішень [7, 123].

Створення системи інформаційних технологій у сфері реалізації організаційно-правових засад у сфері охоронної діяльності покликано забезпечити стійке інформування органів виконавчої влади про стан керованого або підконтрольного об'єкта. Вони застосовуються в тих випадках, коли необхідна

систематизація інформації у формі певних її вибірок, застосування автоматизованого порівняльного аналізу інформації та ін.

Загальне поняття “інформаційні технології” означає систему засобів і методів роботи з інформацією, а відносно нашої проблематики — певну сукупність методів збору, обробки (аналізу) і оцінки соціально-правової інформації, які використовуються у процесі вироблення управлінських рішень.

Між інформацією та управлінням існує прямий зв'язок, оскільки для функціонування будь-якої системи необхідно зібрати відомості про стан системи та навколишнього середовища, передати цю інформацію по каналах зв'язку в місце її переробки. На основі отриманих результатів прийняти управлінські рішення та передати їх виконавчим органам для реалізації, а також здійснити відповідний контроль [8, 157].

Найбільш важливими параметрами інформації є її зміст, структура та функції. Так, А. В. Ільїн зазначає, що зміст, структура та функції інформаційного законодавства визначаються: загальними завданнями, напрями та принципами; забезпеченням верховенства закону, чіткою ієрархічною структурою, цілісністю, внутрішньою несуперечністю законодавства, несуперечністю підзаконних актів законодавчим, гласністю та загальнодоступністю законодавства; мінімізацією нових законодавчих актів; виключенням дублювання та паралелізмом у правовому регулюванні та ін. [9, 65].

Роль інформації в державному управлінні важко переоцінити. Не можна не погодитися з Б. В. Росинським, який підкреслює, що публічному адмініструванню найбільшою мірою властиві розгалужені мережі інформаційних потоків. Вони йдуть від суб'єктів до об'єктів публічного адміністрування (по каналах прямого зв'язку), і від об'єктів до суб'єктів публічного адміністрування (по каналах зворотного зв'язку).

Неврахування суб'єктом публічного адміністрування хоча б однієї частини інформації, що надходить або повинна надходити до нього, її недооцінка та недостатній аналіз, призводять до вироблення неоптимальних

управлінських рішень і неефективності процесу публічного адміністрування [10, 41].

Будь-який процес публічного адміністрування, який здійснюється в соціальних системах, за своєю сутністю є інформаційним процесом, пов'язаним з одержанням, переробкою та передаванням інформації. Інформація, як така, у цьому випадку є безпосереднім інструментом публічного адміністрування.

Сам процес публічного адміністрування в інформаційному аспекті можна розглядати як:

- сприйняття системою інформації про стан об'єкта публічного адміністрування та зовнішнього середовища;
- переробку прийнятої інформації згідно з алгоритмом публічного адміністрування в команди, що відповідають цілям функціонування системи;
- передавання цих команд об'єктам внутрішньоорганізаційного публічного адміністрування.

У загальному розумінні інформацією є відомості або повідомлення, що містять у собі нові дані, які сприймаються, переробляються та використовуються людьми для організації своєї діяльності.

У кібернетиці та науці соціального управління поняття інформації тісно погоджується з двома факторами. По-перше, з наявністю певної системи та процесів, що відбуваються в ній; по-друге, оскільки будь-яка система є засобами вирішення певних завдань, інформацією є лише ті відомості, які корисні для їх вирішення.

Головне завдання правового регулювання сфери охоронної діяльності при належному інформаційному забезпеченні ОВС може бути сформульована в такий спосіб: забезпечення органу публічного адміністрування відомостями про стан керованого об'єкта, причому надається інформація, яка, повинна бути диференційована по висвітленню основних параметрів діяльності підконтрольного об'єкта. У сфері контролю за охоронною діяльністю до таких параметрів належать такі відомості:

про фізичних осіб:

- прізвище, ім'я, по батькові;

- день, місце народження;
- паспортні дані;
- місце проживання;
- відомості про наявність судимості;
- відомості про вчинені адміністративні правопорушення;
- відомості про відповідність стану здоров'я вимогам нормативно-правових актів та ін.;

про юридичних осіб:

- найменування організаційних структур;
- реєстраційні документи;
- установчі дані керівників;
- юридична та фактична адреса;
- адреси місць здійснення охоронної діяльності, що підлягає ліцензуванню;
- відомості про проходження періодичних перевірок персоналу охорони, працівників юридичних осіб з особливими статутними завданнями на придатність їх до дій в умовах, пов'язаних із застосуванням вогнепальної зброї та спеціальних засобів;
- відомості про співробітників організаційних структур, що мають посвідчення охоронця;
- відомості про наявність судимості у співробітників і керівників охоронних організаційних структур;
- відомості про адміністративні правопорушення, що вчинені співробітниками та керівниками організаційних структур;
- відомості про відповідність стану здоров'я вимогам нормативних правових актів і т. ін.

Автоматизованому обліку підлягає інформація, що відповідає таким вимогам:

- інформація повинна бути актуальною;
- наявність великого обсягу інформації, аналіз якої неможливий без автоматизованої систематизації;
- існування соціальної потреби в порівняльному аналізі з іншими масивами інформації.

Використання засобів обчислювальної техніки для обробки інформації дасть можливість не тільки скорочувати час для пошуку необхідних відомостей, але й проводити

розрахунки можливих відносних показників (рівня злочинності, навантаженню, географії правопорушень та ін.), а також поліпшити контроль за виконанням управлінських рішень [7, 123].

Інформація — це визначення змісту, отриманого із зовнішнього світу у процесі нашого пристосування до нього. Вона представляє собою знання, відомості про соціальну форму руху матерії в усіх інших її формах тою мірою, в якій вони використовуються суспільством, залучені у сферу суспільного буття.

Публічне адміністрування — це єдиний інформаційний процес, тому що інформація є результатом діяльності органів публічного адміністрування та свого роду основний “ресурс” для них. Звідси, інформація є основним поняттям інформаційного забезпечення. Загалом, під інформацією варто розуміти “все те, що зменшує ступінь невизначеності нашого знання в цій предметній галузі”.

Аналіз результатів досліджень інформаційного забезпечення ОВС показав, що доволі часто за критерії якості інформації використовуються такі з них, як актуальність, повнота та точність. Щодо актуальності інформації, то вона характеризується своєчасністю її одержання та використанням за призначенням, повнота — відображає бажання мати повний обсяг необхідної корисної інформації для аналізу ситуації. Точність інформації характеризує ступінь її вірогідності.

Доцільно зазначити, що поряд з терміном “інформація” в інформаційному забезпеченні діяльності ОВС, практично в тому ж сенсі використовується термін “дані”.

В енциклопедичному визначенні дані — це факти та ідеї, представлені у формалізованому вигляді, придатному для їх передання або обробки за допомогою деякого процесу. При цьому форма подання даних багато в чому визначається особливостями та можливостями засобів їх обробки. Інформація — це абстрактне поняття, що виражається у формі даних, які є її носіями та реальним втіленням [5, 85].

Інформація — основа управлінської діяльності. Недарма одне з визначень поняття “публічного адміністрування” формулюється як “обмін інформацією між його суб’єктом

та об’єктом”. Образно говорячи, інформація, це хліб публічного адміністрування. Академік А. І. Берг свого часу зазначав, що для функціонування будь-якої системи необхідно: зібрати інформацію про стан системи та навколишнього її середовища; передати цю інформацію по каналах зв’язку в місце її обробки; здійснити обробку цієї інформації з метою вироблення команд публічного адміністрування; реалізувати команди публічного адміністрування, тобто передати виконавчим органам інформацію, що містить управлінські команди; здійснити відповідні дії та проконтролювати їх виконання.

У стислому вигляді, як пише Ю. А. Тихомиров, “інформаційні відносини як предмет правового регулювання містять у собі суб’єкти інформаційно-правових відносин, правові засади одержання, передачі, зберігання та використання інформації, юридичні режими інформації різного змісту, користування банками та базами даних, інформаційні правовідносини, відповідальність” [11, 339–340].

Важливим аспектом у роботі з інформаційними ресурсами є можливість обробки отриманих даних у тому сенсі, в якому виникає необхідність у ОВС. Наприклад, сама по собі інформація про фізичну особу становить інтерес, але не є імпульсом до реалізації його контрольних функцій.

З іншого боку, інформація про фізичних осіб, які мають дозвіл на вогнепальну зброю, мають судимість або притягалися до адміністративної відповідальності, є певним соціологічним (кримінологічним) інтересом. Однак, у результаті поєднання двох інформаційних масивів (про власників зброї та осіб, які притягнуті до кримінальної та адміністративної відповідальності) і їх автоматизованої обробки з’являється актуальна для ОВС інформація. Таким чином, визначення необхідних інформаційних ресурсів та їх автоматизована обробка в інтересах ОВС є однією з найважливіших тенденцій його інформаційного забезпечення.

Для забезпечення високої ефективності діяльності ОВС потрібен масовий доступ співробітників до довідкової, правової та оперативної інформації. При цьому необхідно

пам'ятати про те, що у своїй діяльності співробітники ОВС використовують відомості, які можуть містити державну і службову таємницю та іншу конфіденційну інформацію. Доступ до неї повинен бути дозволений лише обмеженій кількості співробітників. Звідси виникає питання про необхідність захисту подібної інформації від неправомірного заволодіння і її незаконного використання. На сьогодні існує кілька способів захисту інформаційних комп'ютерних систем:

- технічні (контроль доступу у приміщенні, фізичні способи захисту кабельної системи, захист систем електроживлення тощо);
- програмні (розробка та застосування антивірусних програм, систем розмежування повноважень, засобів контролю доступу до файлів);
- криптографічні (різноманітні способи шифрування);
- правові (комплекс адміністративно-правових і кримінально-правових норм, що встановлюють відповідальність за несанкціоноване використання даних) [11, 14–15].

З викладеного можна зробити висновок, що для забезпечення реалізації організаційно-правових засад охоронної діяльності в ОВС повинна безперебійно надходити вся необхідна інформація про функціонування підконтрольних об'єктів відповідно до мети адміністративно-правового регулювання. Вона має бути оброблена для прийняття в результаті її вивчення управлінського рішення [6, 309–310].

Що стосується організації автоматизованого контролю за охоронною діяльністю, то тут варто підкреслити наступне – формування інформаційних масивів повною мірою не відображає потребу ОВС в інформації як контролюючого органа.

У юридичній конструкції правового регулювання інформаційного забезпечення ОВС у сфері контролю за охоронною діяльністю їх керівники керуються положеннями Наказу МВС України № 76 “Про затвердження порядку контролю за додержанням Ліцензійних умов провадження охоронної діяльності”

від 09.08.2013 р. № 761, іншими нормативними правовими актами МВС України [12].

Також актуальним є питання вибору методу обробки інформації, що задається розроблювачем програмного комплексу. Він має обратитися так, щоб відповідати технічному завданню замовника програмного комплексу, а також наступним вимогам, що ставляться до інформації, яка підлягає обробці:

- достатня швидкість передачі інформації при забезпеченні її актуальності;
- можливість проводити порівняльний аналіз баз даних, які містять необхідну інформацію;
- можливість здійснювати автоматизовані вибірки інформації з баз даних;
- здатність вирішувати актуальні завдання, що виникають у сфері охоронної діяльності.

Їх дотримання дасть змогу вирішити проблеми упорядкування інформаційних потоків, які існують у сфері охоронної діяльності.

З викладеного можна зробити висновок, що у сфері управлінської діяльності по контролю за приватною детективною та охоронною діяльністю повинна створюватися система відповідного інформаційного забезпечення ОВС, формування якої має складатися з наступних етапів:

- 1) розробка методів збору інформації про стан керованого об'єкта у формі певних даних, які відображають реальне уявлення про стан об'єкта;
- 2) розробка методів і технологій передачі інформації;
- 3) розробка методів і технологій обробки інформації, приведення її у форми, зручні для її аналізу та оцінки;
- 4) реалізація отриманої інформації суб'єктом публічного адміністрування;
- 5) розробка методів аналізу та оцінки інформації;
- 6) використання інформації для організації діяльності суб'єкта публічного адміністрування;
- 7) вироблення оптимальних адміністративних рішень, команд;
- 8) організація реалізації адміністративних рішень, команд;

9) контроль за виконанням адміністративних рішень, команд.

Розробка критеріїв оцінки вхідної інформації, що відображають: по-перше — актуальність (своєчасність, використання її за призначенням) інформації, що надійшла; по-друге — повноту обсягу інформації, що надійшла; по-третє — точність (вірогідність) інформації, що надійшла.

Завершуючи, слід зазначити, що необхідно постійно удосконалювати стан правового регулювання інформаційного забезпечення ОВС. Саме належне інформування про стан підконтрольних об'єктів і суб'єктів правовідносин є правовою гарантією належного функціонування ОВС у сфері охоронної діяльності.

Проведене дослідження дало змогу сформулювати такі основні параметри інформації у сфері контролю за здійсненням охоронної діяльності:

- а) відомості про фізичних і юридичних осіб;
- б) відомості про обставини, що виключають заволодіння зброєю та ін.

У сфері контролю за охоронною діяльністю до інформації, необхідної для припинення такої діяльності, варто віднести категорію відомостей, які викладені в ч. 1 ст. 11 Закону України “Про охоронну діяльність” стосовно умов залучення громадян до охоронної діяльності, а саме осіб: а) поставлених на облік в органах охорони здоров'я з приводу психічної хвороби, алкоголізму або наркоманії; б) які мають непогашену чи не зняту судимість за скоєння умисного злочину; в) мають обмеження, встановлені судом щодо виконання покладених на них функціональних обов'язків; г) втратили українське громадянство; д) мають обмеження за станом здоров'я для виконання функціональних обов'язків; е) не зареєстровані за місцем проживання в установлену законом порядку [13].

Для забезпечення реалізації повноважень ОВС у сфері охоронної діяльності ця інформація повинна надходити постійно та безперервно оброблятися з вжиттям відповідних заходів.

Література

1. Громов Г. Р. Национальные информационные ресурсы: проблемы промышленной эксплуатации / Г. Р. Громов. — М.: Наука, 1985. — 240 с.
2. Крылов В. В. Современная криминалистика. Правовая информатика и кибернетика / В. В. Крылов // Серия “Антология криминалистики”. — М.: ЛексЭст, 2007. — 288 с.
3. Маилян С. С. Административно-правовые режимы в теории административного права и практике государственного управления правоохранительной деятельностью / С. С. Маилян; Моск. ун-т МВД России; Фонд содействия правоохр. органам “Закон и право”. — М.: Юнити-Дана; Закон и право, 2002. — 214 с.
4. Информационные технологии управления в органах внутренних дел: Учебник / Под ред. В. А. Минаева. — М.: Акад. упр. МВД России, 1997. — 705 с.
5. Борботько М. А. Информационное обеспечение управленческой деятельности войск. Новые информационные технологии в практике работы правоохранительных органов: Матер. междунар. науч.-практ. конф. / Под общ. ред. В. П. Сальникова. — СПб.: Санкт-Петербург. ун-т МВД России, 1998. — С. 85.
6. Долгополов А. А. Теоретические и организационные засады административно-правовых режимов оборота оружия и взрывчатых веществ в Российской Федерации: Дис. ... д-ра юрид. наук. — М.: ВНИИ МВД России, 2007. — 377 с.
7. Основы управления в органах внутренних дел: Учебник / Под ред. А. П. Коренева. — М.: Моск. акад. МВД России; Щит-М, 2003. — 396 с.
8. Берг А. И. Проблемы управления и кибернетика // Философские вопросы кибернетики / А. И. Берг. — М.: Соцэкгиз, 1961. — С. 157.
9. Ильин А. В. Информация как объект правового регулирования. Актуальные вопросы совершенствования деятельности органов внутренних дел в современных условиях // Сб. трудов адъюнктов и соискателей. — М., 2004. — С. 65.
10. Россинский Б. В. О предмете и системе административного права // В кн.: Административное право: теория и практика. Укрепление государства и динамика социально-экономического развития. — М.: ВНИИСЗ, 2002. — С. 41.
11. Тихомиров Ю. А. Коллизионное право: Учеб. и науч.-практ. пособие. — М.: Юринформцентр, 2005. — 394 с.
12. Наказ МВС “Про затвердження Порядку контролю за додержанням Ліцензійних умов провадження охоронної діяльності” від 9 червня 2013 р. № 761. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1491-13>

Для вироблення науково обґрунтованого підходу до формування інформаційного забезпечення ОВС у процесі реалізації владних повноважень при здійсненні охоронної діяльності потрібно дослідити структуру необхідної інформації, процес її формування, форми надання та інформаційний зв'язок між суб'єктом управління та його об'єктом.

Для выработки научно-обоснованного подхода к формированию информационного обеспечения ОВД в процессе реализации властных полномочий при осуществлении охранной деятельности нужно исследовать структуру необходимой информации, процесс ее формирования, формы предоставления и информационная связь между субъектом управления и его объектом.

To develop evidence-based approach to the formation of information support in the implementation of police powers in the implementation of security required to investigate the structure of the necessary information, the process of its formation, forms of communication and information management between the subject and its object.

Надійшла 10 лютого 2015 р.